

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal KN-pos. 2206 fortolkes således, at den omfatter en drikkevare med betegnelsen »Ferm Fruit«, der er fremstillet ved gæring af æblekoncentrat, og som også bruges som basisdrikkevare ved fremstillingen af diverse andre drikkevarer, har et alkoholindhold udtrykt i volumen på 16 og efter rensning (herunder ultrafiltrering) er neutral med hensyn til farve, duft og smag og ikke er tilsat destilleret alkohol? I benægtende fald, skal KN-pos. 2208 da fortolkes således, at den omfatter en sådan drikkevare?
- 2) Skal KN-pos. 2206 fortolkes således, at den omfatter en drikkevare med et alkoholindhold udtrykt i volumen på 14, som er fremkommet ved at blande den i spørgsmål 1 nævnte (basis)drikkevare med sukker, aromastoffer, farve- og smagsstoffer, fortykkelses- og konserveringsmidler, og som ikke er tilsat destilleret alkohol? I benægtende fald, skal KN-pos. 2208 da fortolkes således, at den omfatter en sådan drikkevare?

**Appel iværksat den 1. december 2014 af Holcim (Romania) SA til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Ottende Afdeling) den 18. september 2014 i sag T-317/12, Holcim (Romania) SA mod Europa-
Kommissionen**

(Sag C-556/14 P)

(2015/C 065/33)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Holcim (Romania) SA (ved lawyer L. Arnauts)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 18. september 2014 i sag T-317/12, Holcim (Romania) SA mod Europa-Kommissionen, ophæves.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sag T-317/12 for Retten og i forbindelse med sagen for Domstolen.
- Sagen hjemvises til Retten.

Subsidiært gives appellanten medhold i de for Retten nedlagte påstande:

- Det fastslås, at EU i henhold til artikel 256 TEUF, artikel 268 TEUF og artikel 340 TEUF er ansvarlig for Europa-Kommissionens adfærd med hensyn til det tab, som appellanten har lidt som følge af tyveriet af 1 000 000 emissionskvoter.
- EU tilpligtes at betale appellanten markedsværdien af de stjålede emissionskvoter, der ikke måtte være tilbagegivet på datoen for den endelige dom, til markedsprisen på datoen for tyveriet med tillæg af renter på 8 % p.a. fra den 16. november 2010.
- Den Europæiske Union tilpligtes følgelig foreløbigt at betale appellanten et beløb på 1 EUR.
- Parterne tilpligtes at opnå enighed om erstatningsbeløbet og/eller skadelidte tilpligtes at bevise det endelige omfang af dennes lidte tab inden tre måneder efter delafgørelsen.
- Det fastslås, at dommen er eksigibel.

Under alle omstændigheder:

— Tilpligtes EU at betale sagen omkostninger.

— Fastslås det, at dommen er eksigibel.

Anbringender og væsentligste argumenter

I forordning nr. 2216/2004 af 21. december 2004 »om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF⁽²⁾«⁽³⁾, har Kommissionen opstillet et standardiseret system af nationale registre (EU-ETS) med henblik på at spore og sikre udleveringen, erhvervelsen, overdragelsen og annulleringen af EU-emissionskvoter (kvoter, der giver tilladelse til at udlede en bestemt mængde drivhusgasser inden for rammerne af de internationale aftaler om nedsættelse heraf). De nationale registre er forbundet med og overvåget af en central administrator ved Europa-Kommissionen, der kaldes Fællesskabets uafhængige transaktionsjournal (CITL).

Adskillige nationale registre i EU-ETS er blevet angrebet af it-kriminelle. Den 16. november 2010 blev der ulovligt opnået adgang til Holcim (Romania)'s EU-ETS-konti. Ved en række operationer udført af uautoriserede personer, blev der overført 1 600 000 EU-emissionskvoter til to udenlandske conti, hvoraf kun 600 000 blev genfundet takket være en indgriben fra Det Nationale Rumænske Register (NEPA). Dette udgør et tab på omkring 15 000 000 EUR, idet Holcim (Romania) på grund af Kommissionens holdning ikke var i stand til at genfinde de resterende stjålne emissionskvoter.

Kommissionen afviste konsekvent (i), at blokere de stjålne emissionskvoter, selv om de hver især havde et individuelt nummer og nemt kan spores på et hvilket som helst tidspunkt inden for EU-ETS, og (ii) at oplyse, på hvilke conti og/eller i hvilke nationale registre de befinder sig med henblik på at gøre det muligt for Holcim at anlægge sag i den eller de berørte medlemsstater. Europa-Kommissionen pålagde også de nationale registre at indtage den samme holdning i medfør af tavshedspligten.

Påstanden om erstatning mod Den Europæiske Union i henhold til artikel 21 i protokollen vedrørende statuten for Domstolen og artikel 256 TEUF, artikel 268 TEUF og artikel 340 TEUF, som blev forkastet af Retten i dommen af 18. september 2014, er støttet:

Første anbringende: på Den Europæiske Unions ansvar for Europa-Kommissionens ulovlige afgørelser, der består i:

- i. en fejlagtig fortolkning af artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 2216/2004 af 21. december 2004 »om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 280/2004/EF«,
- ii. en tilsidesættelse af artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF »om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF« og
- iii. tilsidesættelser af flere generelle retsprincipper (proportionalitetsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, pligten til at udvise omhu og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse med hensyn til ejendomsrettigheder), da den besluttede ikke at videregive eller tillade videregivelse af stedet for stjålne EU-emissionskvoter inden for rammerne af Den Europæiske Unions ordning for handel med emissioner (EU-ETS).

Andet anbringende: på Den Europæiske Unions ansvar for ulovlig gennemførelse af artikel 19 og 20 i direktiv 2003/87 og Europa-Kommissionens forordning nr. 2216/2004 med hensyn til sikkerheden, fortroligheden og funktionen af EU-ETS.

Tredje anbringende: på Den Europæiske Unions ansvar for lovlige handlinger, der rammer en særlig kategori af erhvervsdrivende uforholdsmæssigt hårdt i forhold til andre erhvervsdrivende (usædvanligt tab), og som overskrider grænserne for, hvilke risici, der knytter sig til økonomisk virksomhed inden for det pågældende område (særligt tab), uden at den retsakt, som lå til grund for det påberåbte tab, er begrundet i en almindelig økonomisk interesse.

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11.2.2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen (EUT L 49, s. 1).
- ⁽³⁾ EUT L 386, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 5. december 2014,
Caner Genc mod Udlændingenævnet**

(Sag C-561/14)

(2015/C 065/34)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: Caner Genc

Sagsøgte: Udlændingenævnet

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal stand still-bestemmelsen i artikel 13 i den til aftalen af 12. september 1963 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet knyttede afgørelse 1/80 af 19. september 1980 fra Associeringsrådet om udvikling af associeringen og/eller stand still-bestemmelsen i artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970, som bekræftet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 ⁽¹⁾ af 19. december 1972, forstås sådan, at nye og skærpede betingelser for adgangen til familiesammenføring for familiemedlemmer, der ikke er økonomisk aktive, herunder mindreårige børn, til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere, som har bopæl og opholdstilladelse i en medlemsstat, er omfattet af stand still-forpligtelsen, når henses til:
 - EU-Domstolens fortolkning af stand still-bestemmelserne i navnlig dom af 18. juni 2007 i sag C-325/05 Derin, dom af 19. juli 2012 i sag C-451/11 Dülger, dom af 8. december 2011 i sag C-371/08 Ziebell (Store Afdeling) og dom af 24. september 2013 i sag C-221/11 Demirkan (Store Afdeling),
 - formålet med og indholdet af Ankara-aftalen som fortolket i navnlig Ziebell- og Demirkan-dommene, også henset til
 - den omstændighed, at aftalen og de hertil knyttede protokoller, afgørelser mv. ikke indeholder bestemmelser om familiesammenføring og
 - den omstændighed, at familiesammenføring inden for det daværende Fællesskab og nu Den Europæiske Union stedse har været reguleret ved sekundære retsakter, nu opholdsdirektivet (direktiv 2004/38/EF ⁽²⁾)?
2. Ved besvarelsen af spørgsmål 1 bedes det oplyst om en eventuel afledt ret til familiesammenføring for familiemedlemmer til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere, som bor og har opholdstilladelse i en medlemsstat, gælder for familiemedlemmer til tyrkiske arbejdstagere, jf. artikel 13 i afgørelse 1/80, eller om den kun gælder for familiemedlemmer til tyrkiske erhvervsdrivende, jf. artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen?
3. Hvis spørgsmål 1, jf. spørgsmål 2, besvares bekræftende bedes det oplyst, om stand still-bestemmelsen i artikel 13, stk. 1, i afgørelse 1/80 skal fortolkes sådan, at nye restriktioner, som er »begrundet i et tvingende alment hensyn, som er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå formålet« (ud over det som nævnes i afgørelse 1/80 artikel 14) er lovlige?